

Jerusalem kukistuu ja nousee jälleen

Ikuinen Jumala on valinnut Jerusalemin (Luku Kaksi)

- Gerald Flurry
- [21.8.2024](#)

Jatkoa: [Jerusalemin maineikas alkuperä](#)

Salomon valtakauden aamunkoitto oli loistava. Jos Israelin kuninkaat ja kansa olisivat jatkaneet jumalallisen hohdon lisäämistä, siunaukset olisivat moninkertaistuneet. Valitettavasti tämä "kultainen aikakausi" ei jatkunut.

Loistavan alun jälkeen Salomo alkoi tehdä vakavia virheitä; hän johti Israelin kansan kauhistuttaviin synteihin. Jumalan rankaisu oli riistää valtakunta Salomon huoneelta.

Jumala lähetti Jerobeamille, Salomon hallinnon ahkeralle ja lahjakkaalle nuorelle miehelle, profeetan kautta tärkeän viestin. "Siihen aikaan tapahtui, kun Jerobeam kerran oli lähtenyt Jerusalemistä, että siilolainen Ahia, profeetta, kohtasi hänet tiellä. Tämä oli puettuna uuteen vaippaan, ja he olivat kahdenkesken kedolla. Silloin Ahia tarttui siihen uuteen vaippaan, joka hänellä oli yllään, ja repäisi sen kahdeksitoista kappaleeksi ja sanoi Jerobeamille: Ota itsellesi kymmenen kappaletta, sillä näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Katso, minä repäisen valtakunnan Salomon kädestä ja annan kymmenen sukukuntaa sinulle" (1. Kun. 11:29–31). Profetia oli kauhistuttava sekä Salomolle että kansakunnalle! Se oli ankara soimaus!

TB_FI

Jumala päätti rankaista harhaan kulkenutta kuningasta tavalla, joka ei rikkoisi Salomon isälle Daavidille annettua lupausta. Profeetta jatkoi painokkaasti: "Yksi sukukunta jääköön hänelle minun palvelijani Daavidin tähden ja Jerusalemin kaupungin tähden, jonka minä olen valinnut kaikista Israelin sukukunnista" (jae 32).

Jumala muisti lupauksensa Daavidille, miksi hän jätti yhden heimon Salomon pojan Rehabeamin hallittavaksi. Jumala painotti päätöksessään lupauksensa ja valitun kaupunkinsa välistä yhteyttä! Jumala säilyttäisi kuninkaallisesta sukulinjasta yhden heimon "Jerusalemin tähden" – yhden kaupungin Israelissa ja *kaikkien maan päällä olevien kaupunkien joukossa* – jonka Jumala oli valinnut erityistä tarkoitusta varten!

Jumala teki päätöksensä Daavidin tähden – ja Jerusalemin tähden. Jumala teki Jerobeamille selväksi sekä Daavidin suvun että Jerusalemin arvon!

"Mutta hänen poikansa kädestä minä otan kuninkuuden ja annan sen sinulle [Jerobeamille], nimittäin ne kymmenen sukukuntaa ja hänen pojallensa minä annan yhden sukukunnan, *että minun palvelijallani Daavidilla* aina olisi lamppu

palamassa minun edessäni Jerusalemissa, siinä kaupungissa, jonka minä olen itselleni valinnut, asettaakseni nimeni siihen" (jakeet 35–36).

Jumalan suunnitelma säilyttää Daavidin kuninkaallinen suku – ja sen yhteys valitsemaansa kaupunkiin – pysyi Salomon uskottomuudesta huolimatta entisellään.

Israelin traaginen tuho

Jumala jakoi valtakunnan kahtia, mutta tahtoi armossaan ja rakkaudessaan kummankin valtakunnan kukoistavan. Jumala lupasi Jerobeamille, että jos tämä tottelisi kuningas Daavidin tavoin, "niin minä olen sinun kanssasi ja rakennan sinulle pysyväisen huoneen, niinkuin minä Daavidille rakensin..." (1. Kun. 11:38). Jumala ilmoitti myös, ettei rangaistus Juudalle olisi ainiaan (jae 39).

Kunnianhimoisen itsekäs Jerobeam hylkäsi valitettavasti Jumalan antamat ohjeet. Hän johdatti valtakuntansa luopumukseen, erilleen Daavidin valtaistuimesta. Jerobeamin johdolla "Israel luopui Daavidin suvusta, aina tähän päivään asti" (1. Kun. 12:19). Vihamielinen Jerobeam perusti vaihtoehtoisia jumalanpalvontapaikkoja johtaakseen israelilaiset tietoisesti pois Daavidin valtaistuimesta ja Jerusalemissa. Hänen syntinsä syveni, kun hän perusti väärennetyn uskonnon, petollisen papiston ja väärennetyt, harhaanjohtavat "pyhät" juhlat (jakeet 26–33).

Jerobeamin pahat teot *erosivat täysin* Jumalan ajattelusta. Jumala *rakasti* Daavidin huonetta ja valitsemaansa kaupunkia Jerusalemiä, mutta *paholaisen yllyttämä* Jerobeam kammosi ja halveksi niitä!

Tuosta hetkestä lähtien Israelin 10-heimoisen valtakunnan historia havainnollistaa kuvaavasti, kuinka vaarallista on kääntyä pois Jerusalemissa. Vision hylkääminen saa omaksumaan petoksia ja harhoja ja johtaa katastrofiin!

Tuosta hetkestä lähtien Israelista *ei löytenyt yhtä ainoaa vanhurskasta kuningasta*. Valtakunnan vakaus huojui; Seurasi *yhdeksän dynastiaa* ja lakkaamaton sarja kirouksia, jotka huipentuivat häpeälliseen kukistumiseen ja vankeuteen. Voit lukea tästä katastrofaalisesta käänteestä kirjani *Aikaisemmat profeetat – kuinka valmistua kuninkaaksi* luvusta 9 "Israel: Jerobeamin tie" (tilaa ilmaiseksi). Jumala kuvaa syytä Israelin kurjuuteen viittaamalla toistuvasti Jerobeamin syntiin, joka oli kavala petos Daavidin valtaistuinta vastaan (esim. 1. Kun. 16:2, 25–26, 31; 22:52; 2. Kun. 3:3; 10:29–31; 13:2 jne.).

Meillä ei ole varaa unohtaa tätä vakavaa, veristä varoitusta.

'Lamppu Jerusalemissa'

Myös Juudan valtakunta kärsi suuresti, mutta Jumala säilytti Daavidin valtaistuimen *Daavidin ja Jerusalemin tähden*. Pohjoisesta valtakunnasta poiketen Juudassa säilyi yksi jatkuva Jerusalemissa käsin hallitseva hallitsijalinjaa, joka tarjosi vakautta ja jopa kunniakkaita kausia, toisin kuin pohjoisessa valtakunnassa.

Valtaosa Juudan kuninkaista oli pahoja. Vaikka valtakunta kärsi suunnattomasti äärimmäisen pahoilla hallituskausilla, Jumala varmisti jopa näinä aikoina kuninkaallisen suvun ja Daavidin liiton jatkumisen. 1. Kun. luku 15 kuvaa Juudan pahan kuninkaan Abiamin lyhyttä valtakautta, ja jae 4 ilmoittaa: "Mutta Daavidin tähden Herra, hänen Jumalansa, antoi hänen lamppunsa palaa Jerusalemissa, korottamalla hänen jälkeläisekseen hänen poikansa ja pitämällä Jerusalemiä pystyssä." Samankaltainen lausuma esitetään pahalla Jooramin valtakaudella: "Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä. Mutta palvelijansa Daavidin tähden Herra ei tahtonut tuhota Juudaa, koska hän oli luvannut antaa hänelle ja hänen pojilleen lampun ainiaaksi" (2. Kun. 8:18–19).

Saatana pyrkii jatkuvasti tuhoamaan Daavidin valtaistuimen ja johtamaan Jumalan kansan syntiin. Yksi kausi sisälsi juonen Daavidin suvun väkivaltaisesta täystuhosta (2. Kun. 11:1). Jumala suojeli sen yhden perillisen – Jooaan – mikä mahdollisti kuninkaallisen suvun hengissä jatkumisen.

Jooaan valtakaudella ja pappi Joojadan vaikutuksesta Baalin temppelin tuhottiin ja liitto Jumalan kanssa uudistettiin. Jooas korjautti rappeutuneen Jumalan temppelin (2. Kun. luku 12), mutta vajosi neuvonantajansa Joojadan kuoltua epäjumalanpalvelukseen ja kuoli lopulta palvelijoidensa salaliitossa (2. Aik. 24:24–26).

Synkinä aikoina löytyi myös muutama kirkas kausi, joina vanhurskas kuningas palautti Juudaan tosi jumalanpalveluksen. Isänsä Daavidin kelpoa esimerkkiä seuraavat kuninkaikat olivat menestykkeitä, mikä pätee Jumalan kuninkaisiin yhä tänä päivänä – ja pätee ikuisesti!

'Puolustan tätä kaupunkia'

Kuningas Hiskia kuului oikeamielisimpiin, Juudaa Daavidin jälkeen hallinneisiin kuninkaihin. "Hän teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, aivan niin kuin *hänen isänsä Daavid oli tehnyt*" (2. Kun. 18:3). Suuri ylistys Jumalalta! Hiskia puhdisti Salomon rakentaman temppelin. Hän palautti papit ja leeviläiset Jumalan määrämiin tehtäviin. Hän palautti Jumalan sanoman valtakuntaan. Kuningas Daavidin vanhurskasta esimerkkiä seuraamaan pyrkivän Hiskian johdolla (2. Aik. 29:2, 25–27,30) koko kansa kääntyi merkittävästi epäjumalanpalveluksesta Jumalan puoleen.

Hiskian hallituskausi kuuluu Jerusalemin historian innoittavimpiin lukuihin.

Mahtava Assyrian valtakunta valloitti Hiskian valtakaudella Israelin pohjoisen valtakunnan ja vei sen vangiksi (2. Kun. 17:5–6; 18:9–12). Pian Assyria uhkasi Juudaa ja alkoi hyökätä myös sen kaupunkeihin.

Tässä vaiheessa Hiskian usko alkoi horjua; hän tarjosi kuningas Sanheribille *maksua* Assyrian armeijan vetäytymisestä. Sanherib vaati *suunnattoman suuren* summan ja heikko Hiskia myöntyi – kirstysrahat kerättiin *häpeällisesti ryöstämällä Jumalan temppeli!* (jakeet 13–16).

Hiskia kuvitteli voivansa ostaa suojelun ihmiseltä – mikä oli valtava virhe. Maksettu vero rohkaisi häikäilemättömän Sanheribin kohdistamaan uuden hyökkäyksen Jerusalemiin. Kuningas ilmoitti viestissään Hiskialle aikovansa ryöstää Egyptiin hyökättyään Juudan pääkaupungin. Sanherib solvasi ja herjasi suurta Jumalaa – omaksi häpeäkseen!

Lopulta Hiskia päätyi toiseen toimeen; hän rukoili temppelissä Jumalaa avukseen (2. Kun. 19:14). Hiskia kääntyi pois luottamasta suojeluksekseen ihmiseen ja rikkauksiin. Kun Hiskia käänsi *katseensa Jumalaan*, tapahtui ihmeteko.

Jumala kuuli Hiskian rukouksen ja lähetti profeetta Jesajan kautta viestin. Kuningas ja profeetta työskentelivät vihdoin yhteistyössä. Jesaja ilmoitti: "Sentähden, näin sanoo Herra Assurin kuninkaasta: Hän ei tule tähän kaupunkiin eikä siihen nuolta ammu, ei tuo sitä vastaan kilpeä eikä luo sitä vastaan vallia. Samaa tietä, jota hän tuli, hän palajaa, ja tähän kaupunkiin hän ei tule, sanoo Herra. Sillä minä varjelen tämän kaupungin ja pelastan *senitseni tähden ja palvelijani Daavidin tähden*" (jakeet 32–34).

Tässä pisteessä Sanheribin armeija oli saapunut jo Jerusalemin ulkopuolelle. Kaupunkia ympäröi 185 000 sotilaan uhkaava armeija! piiritetyn kaupungin asukkaita uhkasi välitön tuho.

Jumala täytti lupauksensa. Vartijat järkyttyivät vihollisleiriä aamulla tarkastaessaan! Sanheribin suunnattomasta armeijan sotilaista yksikään ei ollut elossa! Jumalan lähettämä enkeli tuhosi vihollisarmeijan. Suuren Jumalan voima onvaltava! Massiivisesti aseistettu, koulutettu ja häikäilemätön armeija ei ole vastus edes *yhdelle Jumalan enkelille!*

Heti kun Juudan kuningas kääntyi Jumalan puoleen, Jumala oli valmis suorittamaan kaupungin suojeluksi näyttävän ihmeen – Daavidin ja oman nimensä tähden! Jumala puolusti Jerusalemia!

Assyrian voimallinen pakanakuningas oli ehtinyt valloittaa Lakiksen, Juudan toiseksi suurimman kaupungin. Ylpeä kuningas kirjasi historiallisen Ninive-palatsinsa seinäreliefeihin kersauksen, kuinka hän "sulki [Hiskian] kuin häkkilinnun Jerusalemin kuninkaalliseen kaupunkiinsa", mutta *maalliset merkinnät loppuvat*tähän. Taylorin prisman ja Lakisin seinäreliefien kaltaisten artefaktien avulla Sanherib dokumentoi onnistuneita valloituksiaan, mutta vaikeni tästä yhdestä koko tilanteen – Jerusalemin kaupungin, Juudan ja Assyrian suurvallan kannalta – kääntäneestä yöstä. Totuus on, että häpeän vallassa oleva Sanherib ei tahtonut kirjata tappiota! Tappio kirjattiin Raamattuun.

Muista, että aikaisemmat profeetat ovat ennustuksia meidän päiviämme varten. Assyrialalla on merkittävä rooli Raamatun lopunajan tapahtumissa. Jeesus Kristus profetoi, että Assyria piirittäisi Jerusalemin ja hävittäisi sen jalkoihinsa! (Luuk. 21:20; Ilm. 11:2 – asiasta tarkemmin myöhemmin). Jumala aikoo rankaista saksalaisten, nykyisten assyrialaiden, käden kautta omiaan, aivan kuin muinaista Juudaa. Voit todistaa nykyisen Assyrian identiteetin Raamatusta (tilaa uusintapainos artikkelimme "The Remarkable Identity of the German People" eli Saksan kansan huomattava identiteetti).

Nykypäivän juutalaiset voivat välttää edessä olevan hyökkäyksen, jos vain ottaisivat vaarin kuningas Hiskian voimallisesta oppiläksystä! Jos juutalaiset asettavat uskonsa Jumalaan, Jumala puolustaa heitä!

Väkevä oppiläksy!

Ajanjakson raamatullisen historian luotettavuus on korostunut viime vuosina voimallisesti arkeologian avulla. Vuonna 2009 Jerusalemin temppelivuoren eteläisen muurin eteläpuolella sijaitsevan Ofelin kukkulan pienimuotoisessa kaivauksessa löydettiin 34 pientä ensimmäisen temppelin ajalle ajoittuvaa savisinettiä eli bullaa. Myöhempi tutkimus vuonna 2014 osoitti, että yksi sineteistä kuului kuningas Hiskialle; Juudean kuninkaan nimi oli löytynyt valvotussa tieteellisessä kaivauksessa ensimmäisen kerran. Vuonna 2018 tri Eilat Mazar ilmoitti toisen bullan olevan profeetta Jesajan savisinetti. Näissä pienissä savisineteissä, joita käytettiin tärkeiden asiakirjojen sinetöimiseen, oli kyseisten miesten auktoriteettinen leima. Nämä kaksi samasta maakerroksesta vain kolmen metrin päästä toisistaan löytynyttä bullaa tarjoavat vahvan todisteen siitä, että miehet työskentelivät tiiviisti yhteistyössä.

Meillä oli kunnia asettaa nämä kaksi sinettiä esitteille Armstrong Auditoriumissa lähes vuoden ajan. Näyttely oli artefaktien ensimmäinen julkinen esillepano ja keräsi yleisöä eri puolilta maailmaa. (Tilaa ilmainen näyttelyesite, *Seals of Isaiah and King Hezekiah Discovered.*)

On merkittävää, että nämä kaksi pientä sinettiä säilyivät yli 2700 vuoden ajan, ennen kuin ne paljastuivat meidän päivinämme. Uskon vakaasti, että Jumala varmisti, että löytö olisi meille tänä lopunaikana jylisevä historiallinen oppiläksy! Nämä savisinetit todistavat Raamatun kertomuksen todeksi!

Jesajan ja Hiskian sinettien historia sisältää pontevan oppiläksyn siitä, miten sinä, yksilö, ja jopa kokonaiset kansakunnat voivat pelastua fyysiseltä sekä hengelliseltä tuholta!

Raamatun profetioista 90 prosenttia koskee tätä lopunaikaa. Kun ymmärrät maailmantapahtumia, todistat, että profetiat täytyvät viikoittain. Inhimillisesti katsottuna tapahtumat saattavat vaikuttaa uhkaavilta, jopa toivottomilta, mutta voimme lukea

suuren toivon tarjoavia raamatullisia esimerkkejä.

Raamatun kertomusta Jesajasta ja Hiskiasta tukee sekä arkeologinen että sekulaarinen historia. Todista itsellesi tapahtumat ja *vahvista uskosi Jumalan sanaan!* Voin taata, että jos toimit näin, koet elämässäsi suuria ihmeitä.

Tarvitsemme uskon Jumalaan ja Jumalan Raamattuun; uskon perusteellatoimivan uskon. Mikä tahansa muu usko on *kuollutta* uskoa. Runsaista todisteista huolimatta ani harva uskoo nykyään Jumalaan ja Jumalan sanaan. Jumala *käskee: elä jokaisesta sanasta, joka Herran suusta lähtee* (5. Moos. 8:3). Usko syntyy Raamattua lukemalla ja tutkimalla, tuntemalla ja sanomaa soveltamalla. Näin rakennat uskosi. Jumala siunaa jokaista Jumalan jokaisesta sanasta elävää ja kuuliaisuuteen pyrkivää.

Raamattu on majesteettisen kuninkaallinen Jumalan sana. Voin taata, että Jumala siunaa ja täyttää elämäsi ihmein ja siunauksin, kun vaellat ja toimit uskossa. Se on Jumalan raudanluja lupaus!

Joosia

Hiskian kuoltua hänen poikansa Manasse nousi kuninkaaksi. "Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä... Hän rakensi alttareja myös Herran temppeliin, josta paikasta Herra oli sanonut: Jerusalemiin minä asetan nimeni" (2. Kun. 21:2,4). Manasse palautti Juudan pakanuuteen, jonka hänen isänsä oli pyrkinyt poistamaan – Jumala korostaa Manassen synnin valtavuutta sanomalla, että hän häpäisi temppelin ja *pyhän kaupungin*.

Manassen valtakaudella juutalaisten keskuuteen ilmestyi henkiä ja velhoja –*demonisuutta* – mikä vihoitti Jumalan. "Ja teettämänsä Aseran kuvan hän [Manasse] asetti temppeliin, josta Herra oli sanonut Daavidille ja hänen pojallensa Salomolle: *Tähän temppeliin ja Jerusalemiin, jonka minä olen valinnut kaikista Israelin sukukunnista, minä asetan nimeni ikiajoiksi!*" (jaa 7). Häpeällisessä yhteydessä löytyy muistutus siitä, että Jumala rakennutti temppelin Jerusalemiin – kaupunkiin, johon hän sanoi asettavansa nimensä ikuisesti!

Jerusalemiin häpäisy *vihoitti* Jumalan. Jumala tahtoo Jerusalemin kaupungin säilyvän pyhänä. Jumala karkotti pakanat maasta heidän kauhistuttavien käytäntöjensä takia. Manasse johti kansan *kanaanilaisia kauheampaan* pahuuteen, ja Jumala ajoi kanaanilaiset pois! (jaa 9).

Manassen pahuutta jatkoi hänen poikansa Aamon, joka murhattiin lyhyen hallituskauden jälkeen. Kuninkuus siirtyi Aamonin 8-vuotiaalle Joosia-pojalle (2. Kun. 22:1). Jumala oli profetoinut Jerobeamin valtakaudella, *lähes kolmesataa vuotta aikaisemmin*, Joosian vanhurskaasta hallituksesta – jumala ennusti Joosian nimeltä (1. Kun. 13:2). Pahoja voimia varoitettiin! Saatana pyrki takuulla estämään *kaikin keinoin* Joosia-nimisen pojan nousun kuninkaaksi, mutta Jumala oli pahoista voimakkaampi.

Joosian astuessa virkaansa temppeli oli häpäisty ja juutalaisuskonto oli kaukana Jumalan laista. Joosia osoittautui Jumalan profetian mukaisesti yhdeksi Juudan vanhurskaimmista kuninkaista. "Hän teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, ja vaelsi *kaikessa isänsä Daavidin tietä* poikkeamatta oikealle tai vasemmalle" (2. Kun. 22:2). Hän valvoi temppelin kunnostamisen, ja että Jumalan laki palautettiin voimaan.

Kun Joosia päätti korjata temppelin, hän lähetti kirjuri Saafanin silloisen ylipappi Hilikian luo keräämään varoja temppelin korjaustyötä varten (jakeet 3–4). Hilikia löysi korjaustöiden aikana *lain kirjan*, jota lukiessaan hän innostui, vakuuttui – sekä huolestui. Kun Hilikia näytti löytämänsä kirjan välittömästi Saafanille, molemmat tajusivat, että lain kirja tuli saattaa kuninkaan käsiin (jaa 8; 2. Aik. 34:14–18). Kun Joosia kuuli Saafanin lukeman lain, hän liikutui ja repäisi vaatteensa! (2. Kun. 22:10–11).

Jumalan lain tulisi herättää meissä *kaikissa* samanlainen reaktio. Liikuttaako Jumalan laki sinut? Oletko huolestunut asiasta, että suurin osa Jumalan omista on hylännyt tänä päivänä Jumalan lain ja hallituksen? Meidän tulisi reagoida yhtä kiivaalla levottomuudella kuin Hilikia, Saafan ja Joosia! Meidän pitää reagoida heitäkin *tunteellisemmin*. Jumalan laki ja hallitus perustetaan tänä päivänä ja säilyttetään hengellisessä temppelissä nain vahvan reaktion turvin.

Joosia järkyttyi lukemastaan niin suuresti, että hän lähetti profeetan luo seurueen kysymään, koska Jumala aikoi rangaista kansaa (jakeet 12–14). Joosia tunnisti, että Juuda oli vakavissa vaikeuksissa ja aikoi ryhtyä välittömästi kaikkiin tarvittaviin toimiin. Meidän tulee reagoida samoin toimin Jumalan lakia ja ilmoitusta koskien!

Seurue toi huonon uutisen. Jumala aikoi rangaista kansaa ankarasti (jakeet 15–17). Joosian oikeamielisen sydämen takia Joosia ei todistaisi tuhoa henkilökohtaisesti – tuho tulisi vasta hänen kuolemansa jälkeen (jakeet 18–20).

2. Kun. luku 23 kertoo, että Joosia johti jatkossa kiihkeän vanhurskaasti ja vapautti Jerusalemin pahoista teoista. Joosia käski lukea lain kaikille kaupungin asukkaille sekä kansalle. Hän teki liiton totella Jumalaa. Hän puhdisti temppelin epäjumalista. Hän tuhosi pakanalliset epäjumalanpaikat. Hän *poltti pappien luut alttareilla* 300 vuotta aikaisemmin profetoidusti! Jakeet 15–17 osoittavat, että Joosia tiesi täyttäneensä annetun profetian.

"Ei ollut ennen häntä ollut hänen vertaistansa kuningasta, joka *niinkaikesta sydämestänsä, kaikesta sielustansa ja kaikesta voimastansa* olisi kääntynyt Herran puoleen, kaiken Mooseksen lain mukaan; eikä hänen jälkeensä tullut hänen vertaistansa" (jaa 25). Katso, minkä vaikutuksen tämä yksi mies omasi. On hämmästyttävää, mitä yksi vanhurskas mies voi tehdä!

Valitettavasti kyseessä oli Jerusalemin historian viimeinen valopilkku moneen vuoteen.

Jumala hylkää Jerusalemin

Jumala lähetti Joosian valtakaudella profeetta Jeremian kautta pelottavia profetioita. "Näin sanoi Herra minulle: Mene ja seiso Kansanportissa, josta Juudan kuninkaat tulevat ja josta he menevät, ja *kaikissa Jerusalemin porteissa*" (Jer. 17:19). Jeremian piti asettua paikalle, josta kuninkaat ja hallitsijat astuivat sisään kaupunkiin ja varoittaa heitä. Jumala lähettää *aina* sanansaattajan varoittamaan kansaansa. Sanoma on julistettava paikalla, missä kansa voi sen kuulla.

Jeremian piti sanoa: "Kuulkaa Herran sana, te Juudan kuninkaat ja koko Juuda ja kaikki Jerusalemin asukkaat, jotka tulet näistä porteista" – ja ojentaa heitä sapatin rikkomisesta. Jeremian piti muistuttaa, että israelilaisia oli rangaistu toistuvasti, koska he olivat rikkoneet Jumalan sapatin kääntyneet pois Jumalasta (jakeet 20–23).

Jokaiselle seuraamukselle löytyy syy. Jerusalem tuhoutui sapatin rikkomisen vuoksi. Jerusalemiä on poljettu siitä lähtien! Jerusalemin kaupunki on tänään suurissa vaikeuksissa. Miksi? Synnin – Jumalan lain rikkomisen – vuoksi.

Jeremia puhui saamansa vakavat varoitukset, mutta uskonnolliset johtajat eivät tehneet parannusta vaan kääntyivät sanansaattajaa vastaan! He ottivat Jeremian kiinni ja huusivat: "Sinun on kuolemalla kuoltava! Miksi olet ennustanut Herran nimessä sanoen: Tälle temppeleille on käyvä niinkuin Siilolle, ja tämä kaupunki on tuleva raunioiksi, asujattomaksi?" Myös "kaikki kansa kokoontui Jeremiaa vastaan" (Jer. 26:8–9).

Israelissa Jumalan temppeleissä palvovat vaativat Jeremiaa vaikenemaan, lopettaa sanoman julistaminen tai kuolla. He yrittivät tappaa hänet laillisesti! Mitä enemmän Jeremia profetoi, sitä kiivaammaksi viha voimistui (ks. Jer. luku 37).

Jeremian sanoma on *pääasiassa tätä nykypäivää varten*. Sanoma kuvaa ydinkatastrofia, joka jättää Jerusalemin ja muut kaupungit "asujattomiksi"! (esim. Jer. 4:7; 9:11; 34:22). *Monet* Raamatun profetiat kertovat meille, että Yhdysvaltain ja Britannian kaupungit kokevat kuvatus ahdistuksen pikaisesti, jolleivät tee parannusta. Jopa Jumalan itse valitsema kaupunki on vajonnut niin suureen pahuuteen, että myös se kärsii tämän onnettoman kohtalon!

Jeremia ei ollut ainoa Jerusalemin tuhosta ennustanut profeetta. Myös maan johtajat muistuttivat uskonnollisia johtajia profeetta Miikan profetiasta kuningas Hiskian aikana: "Näin sanoo Herra Sebaot: Siion kynnetään pelloksi, ja Jerusalem tulee kiviraunioiksi ja temppelevuori metsäkukkulaksi" (Jer. 26:17–18; Miika 3:12).

Tämä kauhistuttava profetia toteutui vuonna 585 eKr Rankaisuna syntiselle kansalleen Jumala antoi valitun kaupunkinsa joutua "pakanoista pahimman" käsiin! Babylonialaiset tulivat ja hävittivät Jerusalemin. Nebukadnessar poltti temppelein ja jätti kaupungin kaatopaikan kaltaiseksi kyntöpelloksi.

Juudan kukistuminen ja Jerusalemin autoituminen on järkyttävä tragedia ja syvällinen varoitus meidän päiviämme varten. Siion kuvaa Jumalan nykyistä tosi seurakuntaa. Jerusalem kuvaa koko Israelia. Jumalan penseä lopunajan seurakunta kynnetään kuin pelto – palasiksi. Israelin kansakunnista tulee kiviraunioikasa! Nämä kauhistuttavat profetiat koskevat Israelin kansakuntia, joihin kuuluvat Yhdysvallat, Iso-Britannia, Kanada, Australia, Uusi-Seelanti sekä muut Luoteis-Euroopan demokratiat. Herbert W. Armstrong saarnasi yli 50 vuoden ajan näitä profetioita, jotka ovat toteutumassa! Ihmisten on herättävä!

Valitusvirret

Jerusalem ja Juudan kaupungit tyhjennettiin ihmisistä – "eikä niissä asukasta ole"! (Jer. 44:1–3). Vankka varoitus kohta kokemastamme kriisistä!

"Ja varhaisesta alkaen minä lähetin teidän tyköne kaikki palvelijani, profeetat, sanomaan: Älkää tehkö näitä kauhistuksia, joita minä vihaan. Mutta he eivät kuulleet, eivät korvaansa kallistaneet, niin että olisivat kääntyneet pois pahuudestaan ja lakanneet polttamasta uhreja muille jumalille" (jakeet 4–5). Jumala lähettää aina profeettansa varoittamaan. Jumala tekee samoin myös tänä päivänä, mutta silti kansa "polttaa ... suitsutusta muille jumalille" (Biblia 1776), mikä viittaa temppeleipalvelukseen. Vaikka tänä lopunaikana Jumalan penseät pyhät toimivat edelleen uskonnollisesti, he eivät palvo tosi Jumalaa (Ilm. 3:14–22). He kieltäytyvät palaamasta tosi Jumalan tykö.

"Ja niin vuoti minun kiivastukseni ja vihani alas ja paloi Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla, ja ne tulivat raunioiksi, autoiksi, niinkuin ne tänä päivänä ovat" (Jer. 44:6).

Jeremia oli *silminnäkijä*, joka todisti henkilökohtaisesti suuren osan Jerusalemin tragediasta. Valitusvirsi kirjasta saamme käsityksen Jeremian reagoinnista. (Kerros asiasta kirjassani *Valitusvirret: piste, josta ei ole paluuta*.) Valitusvirsiissä kuvataan kauhistuttavia *yksityiskohtia* kansallisesta lankeemuksesta ja orjuuttamisesta.

Smith's raamattusanakirja kertoo: "Runot kuuluvat yksiselitteisesti valtakunnan viimeisiin päiviin tai maanpakolaisuuden alkuun. Ne on kirjoittanut henkilö, joka puhuu *elävästi ja intensiivisesti kuin silminnäkijä* valittamastaan kurjuudesta" (oma painotukseni). *Clarke's* kuvaa: "Kurjuudesta ei löydy ilmaisua, jota Valitusvirsi kirjoittaja ei olisi käyttänyt." Se siteeraa myös Dr. South -nimisen henkilön kuvausta: "Voisi luulla, että jokainen kirjain olisi kirjattu kyynelin; että jokainen sana olisi murtuneen sydämen ääni; että kirjoittaja oli täynnä murhetta, totutettu suremaan lapsesta asti; henkilö, joka on hengittänyt pelkästään huokailien, ei puhunut kuin vaikeroiden."

Valitusvirret on jumalallisen syvän tunteen ilmaisu, ennen kaikkea Jumalankäden *ojennus* Isän rakkaudella rakastamilleen, *omille Hengestä syntyneille lapsilleen*, jotka ovat kääntyneet pois! Jumala rakastaa kansaansa ja pyrkii *kaikin mahdollisin keinoin tavoittamaan perheensä jäsenet*. Jumala tekee *kaikkensa* koskettakseen heitä voimallisella sanomalla!

Jeremian suru oli vain murto-osa *Jumalan* surua Jumalan kansalle ja kaupungille tapahtuneesta. Kun Juudan kansa vietiin vankeuteen orjiksi, Jumala ei unohtanut kansaa koskaan.

Jumala ei kääntänyt koskaan katsettaan pois Jerusalemissa.

Jerusalemin jälleenrakentaminen

Jeremia profetoi: "Sentähden näin sanoo Herra Sebaot: Koska te ette ole kuulleet minun sanojani, niin katso, minä lähetän sanan, minä nostan kaikki pohjanpuolen kansanheimot, sanoo Herra, sanan Nebukadressarille, Baabelin kuninkaalle, palvelijalleni, ja tuon heidät tätä maata ja sen asukkaita vastaan ja kaikkia näitä ympärillä olevia kansoja vastaan. Ja nämä minä vihin tuhon omiksi ja teen heidät kauhistukseksi, ivan vihellykseksi ja ikuisiksi raunioiksi. Niin koko tämä maa tulee raunioiksi, autioksi, ja nämä kansat palvelevat Baabelin kuningasta seitsemänkymmentä vuotta" (Jer. 25:8–9,11).

Profetia täyttyi täsmälleen. Babylonia vangitsi noin vuonna 605 eKr. ensimmäisen juutalaisaallon, ja lähes 70 vuoden päästä vuonna 539 eKr. Persian valtakunnan Raamatun kuningas Koorek, Kyyros, kukisti babylonialaiset. Tästäkin oli profetoitu (2. Aik. 36:20). Miksi juuri 70 vuotta? "Ja niin toteutui Herran sana, jonka hän oli puhunut Jeremian suun kautta, kunnes maa oli saanut hyvityksen sapateistaan – niin kauan kuin se oli autiona, se lepäsi – kunnes seitsemänkymmentä vuotta oli kulunut." (Jae 21). Tämä merkitsi, että israelilaiset olivat jättäneet noudattamatta (3. Moos. luvussa 25. käskettyä) joka seitsemännen vuoden maasapatti lepoaikaa, Luvatus maan perimisestä aina vankeutensa alkuun asti, yhteensä 70 kertaa – miksi *Jumala päätti poistaa kansan ja antaa maalle sen kuulumat 70 lepovuotta!* Tämä on silmiinpistävä esimerkki siitä, kuinka tärkeä Jumalan laki on ja kuinka tarkasti ja tunnollisesti lakia tulee noudattaa.

Vuonna 535 eKr., tasan 70 vuotta ensimmäisten juutalaisten vankeuteen viemisestä todistettiin tämä merkittävä tapahtuma: "Mutta Kooreksen, Persian kuninkaan, ensimmäisenä hallitusvuotena herätti Herra, *että täytyisi Herran sana, jonka hän oli puhunut Jeremian suun kautta,*" – kertoen tästä 70 vuoden profetiasta – "Kooreksen, Persian kuninkaan, hengen, niin että tämä koko valtakunnassansa kuulutti ja myös käskykirjassa julistutti näin: Näin sanoo Koorek, Persian kuningas: Kaikki maan valtakunnat on Herra, taivaan Jumala, antanut minulle, ja hän on käskennyt minun rakentaa itsellensä temppelein Jerusalemiin, joka on Juudassa. Kuka vain teidän joukossanne on hänen kansaansa, sen kanssa olkoon Herra, hänen Jumalansa, ja hän menköön sinne." (2. Aik. 36:22–23).

Heti kun 70 vankeusvuotta oli ohi, Jumala herätti lihallisen johtajan mielen julistamaan toimeksiannon toisen temppelein rakentamisesta! Pakanakuninkaan tuki oli valtava ihme! Jumalan Henki liikutti juutalaisryhmän *palaamaan Jerusalemiin* rakennushanketta varten. *Temppeli oli valmis vuonna 515 eKr. 70 vuotta sen tuhoutumisesta, Jerusalemin lopullisessa tuhossa 585 eKr. "kun se oli autiona" ja viimeisestä juutalaisvankiaallosta (Dan. 9:2).*

Vaikka Jumalan täytyy oikaista kansaansa monta kertaa, Jumala ei jätä eikä hylkää meitä milloinkaan. Jumala ei kurita kovempaa kuin mitä katukumuksemme vaatii.

Tämän pienen juutalaisjäännöksen aikaisemmin tuhoutuneen jälleenrakennustyö ennakoiti monin tavoin Jumalan Filadelfian seurakunnan (pcg) työtä. Pyrimme alusta alkaen rakentamaan Jumalan H. Armstrongin kautta rakentaman työn, jonka hänen seuraajansa olivat tuhonneet, rauniot. Työmme tekee tästä historiasta äärimmäisen profeetallisen. Voit lukea rinnastuksista lisää kirjastani *Esra ja Nehemia*.

Esran ja Nehemian kirjat olivat alun perin yksi kirja. Yhdessä luettuina ne paljastavat olennaista tietoa Jumalan nykypäivän hengellisen temppelein rakentamisesta.

Esra 2:64 kertoo, että Jerusalemiin palanneiden juutalaisten määrä oli 42 360, mikä oli murto-osa 2–3 miljoonasta vankeuteen viedystä. Jumala herättää aina kansan tekemään työtään. Jumala aloittaa aina pienimuotoisesti, mutta toimeksianto on yleensä suuri. Pcg aloitti vaatimattomasti kahdella kokopäiväisellä pappisviranhaltijalla, mihin Jumala lisäsi 10 henkilöä.

Kun pieni ihmisjoukko aikaansaa suunnattoman ja *ihmeen* suuren tehtävän, se osoittaa, että Jumala on työn takana. Työtehtävä vaatii ihmisiltä ponnisteluja ja uhrauksia, mutta kaikki kunnia kuuluu Jumalalle.

Harva otti vastaan haasteen palata Jerusalemiin. Jäljelle jääneet tukivat ponnisteluja anteliaasti (Esra 1:6). Kyyros keräsi babylonialaisryöstössä temppeleistä riisutut astiat – *5400 kappaletta* – ja antoi ne temppelein jälleenrakennusta varten (jakeet 7–11). Ihme oli esimerkki Jumalan suosiosta ja tuesta.

Esra vahvisti Jumalan lain

Jumala valitsi Serubbaabelin temppelein jälleenrakentamisen ihmisjohtajaksi. Se viittasi lopunajan Serubbaabeliin, joka rakentaa Jumalan hengellisen temppelein tänä lopunaikana (lue lisätietoa kirjastani *Haggai: Jumala on alkanut vapauttaa kansakuntia*). Kuvatut tapahtumat ja jopa tietyt yksilöt ovat Jumalan seurakunnan viimeiselle aikakaudelle merkityksellisiä profeetallisesti.

Jumala lähetti myöhemmin Esran, joka oli "valmis Mooseksen lain kirjuri" (Esra 7:6), varmistamaan, että kansa tunnistaisi Jumalan lain tärkeyden. Salomon temppeli hävitettiin lain rikkomuksen vuoksi. Toisen temppelin onnistumiseksi kansan oli ehdottomasti noudatettava Jumalan lakia! Yhtä lailla tänä päivänä hengellisen rakennuksemme menestys on riippuvainen siitä, että pidämme Jumalan lain ja hallituksen elossa seurakunnassa. Jumala, joka on antanut meille lakinsa odottaa, että hänen valitsemansa pastorit toimenpanevat ja vahvistavat annettua lakia!

Esran mukana Jerusalemiin palanneet juutalaiset olivat rohkeita ja kohtasivat vakavia vaaroja kuninkaan suosioista huolimatta. Runsasta kulta- ja hopeauhrilastia kantava joukkue oli helppo ryöstää halki vieraiden maiden ja vaarallisten alueiden matkatessa. Esra olisi voinut matkata kuninkaan suojeluksessa, mutta päätti matkata uskossa täysin Jumalaan luottaen. Esra ohjasi kaikki paastoamaan ja rukoilemaan (Esra 8:21–23). Jumalan avulla joukko kohtasi viholliset, läpäisi lujan uskon koettelemuksen ja saapui turvallisesti Jerusalemiin (jakeet 31–32).

Pcg tulee kohtaamaan vihollisia jatkossa. Tarvitsemme Jumalan suojelusta. Uskoamme tullaan koettelemaan. Jumala huomaa, kun paastoamme ja vetoamme Jumalaan. Jumala suojelee meitä kokonaisvaltaisesti, kunnes saamme suurenmoisen toimeksiantomme päätökseen! Esran uskoa jäljittelemällä varmistamme tarvitsemamme ihmeet Jumalalta.

Vanhurskas Esra pettyi syvästi saapuessaan Jerusalemiin. Juutalaisten keskuudessa rehotti synti; he olivat loitontuneet Jumalan laista. Esra rukoili kansan puolesta kauniin katumusrukouksen (Esra luku 9). Hän ojensi ensiksi pappeja näiden lainrikkomuksista (Esra 10:1–5), sitten hän ojensi kansaa. Esra vaati kaikki asukkaat Jerusalemiin kuulemaan varoitusta vakavista synneistään. Jokainen kolmen päivän kuluessa paikalle saapumaton menettäisi omaisuutensa ja kansalaisuutensa (jakeet 7–8). Esran hallitus oli vankka, mutta oikeudenmukainen.

Juudan ja Benjaminin miehet vastasivat Esran julistukseen ja kokoontuivat Jerusalemin temppelin eteen. Esra ojensi kansaa julkisesti. Hän lausui seisoen: "Te olette olleet uskottomat, kun olette ottaneet muukalaisia vaimoja, ja niin te olette lisänneet Israelin syyllisyyttä" (jakeet 9–10). Esran pyrkimys oli pelastaa kansa. Jakeissa 18–44 luetellaan vieraita vaimoja ottaneet miehet, joita oli 109, mukaan lukien 17 pappia ja 10 leeviläistä. Esra luetteli miesten nimet kaikkien kuullen. Häpeälliseltä vaikuttava toimi säästi kansan raskaalta rangaistukselta. Se on oppiläksy johtajuudesta – Jumalan tavalla!

Innokas Nehemia

Pakanoiden sissihyökkäykset vaikeuttivat temppelin uudelleenrakennusta. Jumala lohdutti kansaansa lähettämällä Nehemian – jonka nimi merkitsee "Herra on lohduttanut" – palauttamaan Jerusalemiä ympäröivät suojamuurit.

Nehemia on hieno esimerkki siitä, mitä Jerusalemin vision innoittama mies kykenee saavuttamaan. Nehemia valjasti koko taitonsa ja energiansa Jumalan kaupunkia varten, miksi Jumala toimi hänen kauttaan voimallisesti.

Nehemia oli erittäin pätevä henkilö, ja kiinnitti Persian kuninkaan Artakserksen huomion juutalaisvankien joukossa. Kuningas asetti Nehemian henkilökohtaisen henkivartijan verrattavaan toimeen. Nehemia, jumalallisen palon omaava mies, seurasi kiihkeästi Jerusalemin jälleenrakennustyötä ja järkyttyi kuullessaan kansansa kärsimyksistä. Hän istui monta päivää itkien, murehtien ja paastoten, tunnusti kansansa synnit ja rukoili tilaisuutta auttaa asiassa (Neh. luku 1).

Nehemia kaihosi auttaa Jerusalemissa. Hän anoi kuninkaalta rohkeasti väliaikaista vapautusta, lähettämistä Jerusalemiin tukemaan Esraa (Neh. 2:5). Kuninkaan suotuista ja kannustava vastaus oli Jumalan vastaus Nehemian rukoukseen. Nehemia pyysi suosituskirjeitä läpikulkumaiden maaherroille matkalla Jerusalemiin. Hän pyysi myös erityistä kirjettä "kuninkaan puiston vartijalle". Nehemian aikomus oli turvata Jerusalem läpäisemättömällä muurilla, mihin vain hienoimmat puut kelpaisivat. Kuningas myönsi kaiken Nehemian pyytämän – "koska minun Jumalani hyvä käsi oli minun päälläni", hän kirjoitti (jake 8). Jumala suo meille samanlaisen suosion luottaessamme tämän suuren miehen lailla Jumalaan.

Nehemia kohtasi Jerusalemiin saavuttuaan välittömästi vastustusta (jake 10), mutta työskenteli varkein kokeneen soturin tavoin. Hän arvioi salaa muurien kunnon, peitti viisaasti liikkeensä ja jopa aikeensa (jakeet 11–16). Jumalan työn suojelu vaatii, että olemme aina varuillamme ja käytämme jumalallista viisautta vihollisten varalta (Matt. 10:16). Käymme vakavasti otettavaa hengellistä sotaa, miksi meidän on toimittava sotamiesten lailla.

Nehemia totesi, että Jerusalemin muurien tuho oli laajamittainen ja korjaamisen tähteellinen työn Juudassa jatkamiseksi. Hän tajusi tarvitsevänsä monen käden apua. Nehemian kehotti kiihkeässä vetoimuksessaan kansalle muurien uudelleenrakentaminen tähdellisyyttä Jerusalemin ahdingon lievittämiseksi (Neh. 2:17).

Kansa tarjosi täyden tukensa (jake 18). Nehemia järjesti vihollisen torjumiseksi kansan kaupunkiin ja sen ympärille. Hän jakoi kansan kahteen ryhmään; yksi puoli teki työtä ja toinen puoli suojeli työntekijöitä. Jopa työläiset työskentelivät aseet kädessä tänä *lapioiden ja miekkojen* aikana! (Neh. 4:17–18).

Nehemia oli lujan uskon omaava voimakastunteinen mies, joka työskenteli rajusta vastustuksesta huolimatta Jumalan kutumassa työssä – ja kävi samanaikaisesti työn suojelemiseksi sotaa! Nehemian innoittava johtajuus kokosi menestyksekkäästi juutalaistyöläiset hajonneiden linnoitusten rakennustyöhön – muuri valmistui 52 päivässä!

Tämä historia on meille olennainen tänään. Jumalan työtä vastaan on hyökätty ihmisen synkän historian aikana jatkuvasti väkivaltaisesti. Saatana, paholainen pyrkii aina tuhoamaan Jumalan omat ja Jumalan työn. Meidän on kohdattava päivittäin todellisuus, että olemme sodassa Jeesuksen Kristuksen paluuseen saakka (2. Tim. 2:3).

Jerusalemin historian luku osoittaa, että Jumalan takaamana rauniot voidaan rakentaa loistokkaasti. Se on monumentaalinen esimerkkitapaus Jumalan uskollisen seurakunnan jäännöksensuorittamasta työstä tänä päivänä.

Se, että Jumala saattoi juutalaiset takaisin pääkaupunkiinsa ja salli kansan rakentaa paikan päällä yhä uudelleen, paljastaa paljon. Jumala palauttaa kansansa kerta toisensa jälkeen valitsemaansa kaupunkiin. Jumalan maanpäällinen työ keskittyy tähän kaupunkiin toistamiseen. Näemme, kuinka tärkeä Jerusalem on Jumalalle – kuinka keskeinen kaupunki on nykypäivän työllemme – ja kuinka tärkeä sen täytyy olla meille jokaiselle!

Jatkuu: [Jumalan kaupunki](#)